

Idola, & eorum Tempia destruantur.

Mex. 1. c. 72.

Gubernator etiam, & alij Catholicæ Majestatis Ministri omni studio, & diligentia provideant, ne in domibus, aut alijs, quibusvis ædificijs collocata Idola extent, immo eadem dissolvi, ac penitus deleri faciant, excelsaque loca ubi miseræ illæ gentes dæmonibus immolabant, quæ Cues Indi vulgo vocant, dejici, ac solo æquari præcipiant; ne antiquus humani generis hostis, qui semper nocendi artes querit, ullas inveniat pristinae impietatis imagines, quas denuo, a gentilitate conversis callide suggerat ad decipiendum, immo ita ijs, qui jam contriti, Diaboli laqueis, bene juvante Deo, liberati sunt, omnis Idololatriæ via intercludatur, ut gentilis insanix prorsus oblitus, fortes in Christi Fide permaneant.

Vitæ civili, & sociabili Indi subjiciantur: Ideoque in oppida congregentur.

Mex. 1. c. 73. & Limen. 3. ad. 4. cap. 4.

CUM non sine magno dolore eorum, qui christiano zelo ardent, in his Indiarum partibus, usu, & experientia manifestum sit, in montuosis, asperissimisque locis Indos habitare dispersos, & a civili hominum congregatione remotos: quo fit, ut nec mores immanitate barbaros deponant, nec sanam Doctrinam suscipiant, nec Sacramentorum remedijs juvari, & a vitijs cõcereri possint, quodque pejus est, multi adhuc Christiano charactere insigniti non sint.

Cum-

Cumque Catholica Majestas, ejus oneri incumbit, has sibi subditas gentes regimine moderari, suam conscientiam exonerare volens, insigni pietatis zelo sæpe caverit edicto, ne Indi sic dispersi in solitudinibus commorentur, sed ad numerosos Populos reducti, in civili hominum congregatione vivant, nullaque tam justis mandati secuta sit executio: Id circo hæc Synodus, ad quam maxime spectat solite providere, ne oves immaculati Agni sanguine redemptæ aberrent, ac Dæmonum, tanquam luporum crudelissima rabie lacerentur, Gubernatores, in his partibus Catholicæ Majestatis vices obtinentes, quantum potest in Domino cohortatur, ut omni posthabito seculari impedimento, vere pio, & Christiano animo in hanc curam incumbant, ne ipsi in causa sint, quominus justissimum regium edictum ad debitum effectum perveniat; immo scientes, quam sint in die tremendi Judicij rationem Deo reddituri, toto animi conatu prædicti mandati executionem procurent. Prælatos quoque monet eadem Synodus, ut huic negotio conficiendo, ex quo indigenarum conversio, ac morum hujus Provinciæ reformatio dependet, omnem operam præstent. Quod si minus fiat, nec Majestas Catholica juri Patronatus Regio satisfacere videtur, neque ejus Ministri effectum edicti retardantes, excusabiles sint in conspectu Dei, nec tuti in conscientia Episcopi esse possunt, si instantissime non egerint, ut tam gravi malo, graviorque in dies futuro, nullatenus remedium differatur.

G 2

TI-

re, immo sancta, ac salutaria ejus Decreta pie suscipit, religiose veneratur, protestatur etiam nolle se in toto, aut in aliqua parte derogare Juri Patronatus Regio, ab Apostolica Sede concessio Philippo Hispaniarum Regi nostro Catholico, qui novum hunc Orbem Occidentalem a Deo sibi commissum in pace, & tranquillitate gubernat, ac singulari, eximiaque pietate moderatur, cum Fidei Catholice, & Christiani nominis propagatione. Pro cujus vita tantopere reipublice Christiane necessaria assidue orare debemus, ut Omnipotens Deus nationes barbaras, & Christiani nominis inimicas, sibi subjiciat, eique, ut quae in Christo Fides est, regnet, longa, & felicia tempora concedat.

TITULUS III.

De Rescriptis.

DE OBEDIENTIA, ET EXECUTIONE RESRIPTIS APOSTOLICIS DEBITA.

§. I.

Nullus Judex mandata Executorum Litterarum Apostolicarum exequatur, quin prius sint ab Episcopo recognita.

SICUT oportet Praelatos, & Judices Ecclesiasticos sine ulla intermissione, aut aliquavis causa Apostolicis parere mandatis, eademque ad debitam executionem perducere; sic etiam occurrendum est molestiis, vexationibus, & injurijs, quae in his tam longe a Summo Pontifice remotis locis,

Mexic. 1. c. 89.
& Conc. Hispan.
de Deca. fol.
17. pag. a.

17. pag. a.

a multis inferuntur, qui falsis litteris, quas ipsi Apostolicas dicunt, aut brevibus Summi Pontificis abutuntur, concessionis affectu fraudulenter immutato, vel termino in eis praefixo jam omnino elapso. His igitur incommotis providere volens haec Synodus statuit, & praecipit omnibus hujus Archiepiscopatus, sive Provinciae Ecclesiasticis Judicibus, ut omnibus, & quibuscumque Apostolicis mandatis, sibi intimatis, obediant. Nec tamen alicujus Judicis, qui se, vel executorem Apostolicum nominet, mandatum aliquod exequantur, nisi prius in casibus a jure expressis, originali Judicis Apostolici hujusmodi commissione, processu, sive mandato coram Episcopo Diocesano, seu ejus Vicario Generali exhibitis, ut juxta praescriptum decretalis Epistolae, quae incipit, *Cum Persona*, si litteras authenticas esse confiterit, executioni mandentur; si vero ob defectum aliquem, vel vim non habeant, vel earum executio suspendi debeat; Praelatus Summum Pontificem consulat, ut sic Apostolicis mandatis debita obedientia, & executio exhibeatur, & nullus injuste molesteretur.

Cum Persona de
privilegijs lib. 6

§. II.

Circa Judices Conservatores varia decernuntur.

UT aditus intercludatur dissentionibus, & litibus permultis, quas nonnulli movere solent, obtinentes per Litteras Apostolicas certos sibi Judices Conservatores, sub praetextu, quod eis a Judicibus Ordinarijs injuriae, ac molestiae inferantur, ad praescriptum Sancti Concilij Tridentini decernit haec Synodus, ne litterae conservatoriae hujusmodi cum de-

Seff. 14. c. 5. &
15. ubi DD. in
cap. 1. & finali
de off. & potest.
judi. deleg. in 6.

Mexic. 1. c. 93.
& Milan. 1. par.
3. tit. de panis,
Vet. ut novini,
& Limen. 3. ad.
2. c. 2. & ad. 4.
c. 24. & 25.

20 *Lib. I. Tit. II. de Constitutionibus.*
quod eorum promulgationi non interfuerit: hæc Synodus decernit, sufficientem esse sollempnem eorum promulgationem, in hac Metropoli factam, ut omnes eisdem subjaceant, ac in eis contentas pœnas incurrant. Monet etiam, ad uberiores cautelam Episcopos, ut eadem in suis Diœcesibus, si opus fuerit; Vicario autem, seu Præsidenti, Sede Episcopali vacante, præcipit, ut infra duos menses, a die habitæ notitiæ computandos, in Ecclesia Cathedrali Decreta prædicta respectively publicari faciant.

Pontificum constitutionibus & Concilii Tridentini
§. IV.
Cathedrales Ecclesie hujus Concilij exemplar habeant.

Mexic. 1. c. 98.

Statuit item Synodus, ad perpetuam horum Decretorum conservationem, & ad commoditatem Personarum Ecclesiasticarum, ad quas pertinet Ecclesiasticas Constitutiones, quibus gubernantur, legere, & salubriter intelligere, ut œconomus hujus Metropolitanæ Ecclesiæ infra duos menses, immediate sequentes, post eorum promulgationem; Decreta hæc Carta pergamena scribi, ac sigillo hujus Synodi communiti faciat, eaque sic scripta, & sigillata in Archivio Metropolitanæ hujus Ecclesiæ afferrentur. Post eorum vero impressionem, cum librorum copia commode poterit haberi, singuli œconomus singularum Cathedralium Ecclesiarum hujus Provinciæ duos libros emant, quorum unum in uno Choro, alterum vero in altero catenulis alligatos reponant. Singuli itidem Parochialium Ecclesiarum œconomus post sex menses, a die publicationis præsentium Decretorum, librum unum emant, quem in Choro, vel

Vide infra tit. de
offic. Reverti §.
1.

Sa-

Lib. I. Tit. II. de Constitutionibus.

21

Sacristia, ubi ad usum legendi commodius haberi possit, catenula similiter alligatum collocent. Vicarij etiam Curati, ac Beneficiati, intra eorundem sex mensium spatium, librum quoque unum apud se retineant. Qui omnes, & singuli nominati, si intra præscriptum tempus, his non paruerint mandatis, pondo viginti multentur, quorum partes duæ Ecclesiæ, ubi fuerint œconomi, Vicarij, Curati, aut Beneficiati, applicentur, tertia vero accusatori.

Idem, & Parochi præsent.

Ac Beneficiati.

§. V.
Quid agendum Judicibus, cum juxta hæc decreta sententiam pronunciant.

Præterea statuit, ut si Judex aliquis Ecclesiasticus causam definierit, aut in ea sententiam tulerit juxta aliquod hujus Synodi Decretum, illud, partibus etiam non instantibus, inferi in processu faciat, ne sine eo processus originalis, aut illius exemplum ullibi reperiat; si vero ad instantiam partis mandatum, sive monitoriales litteræ, in alicujus Decreti executionem ab eodem Judice concedantur, in ijs intro scripta Decreti seriës de verbo ad verbum exprimatur. Quoniam vero hæc tertia Provincialis Mexicana Synodus, legitime sub Apostolicæ Sedis obedientia congregata est, ad Sacrorum Canonum, ac præsertim universalis Concilij Tridentini observationem, & executionem, capiens, ut omnia ab ea sancita, atque decreta felicem in Domino consequatur effectum, protestatur, se nunquam intendisse, nec intendere Sacrosancti ejusdem Concilij universalis Decretis contradicere, nec in aliquo repugnare,

Gravat. tit. de
constitution. n. a.

Limen. 3. ad. 2.
c. 1. in fine, &
ad. 5. c. 1. Conc.
Provin. de Qui-
roga ad. 3. c. 51.

H2

re,

TITULUS II.

De Constitutionibus.

DE AUTORITATE DECRETORUM,

ET PUBLICATIONE EORUM.

§ I.

Decreta precedentium Synodorum abrogantur.

*Granat. tit. de
constit. n. 1. &
Synod. de Qui-
roga in premio
§. 7 per que.*

VARIETAS temporum, ac necessitas rerum, sicut usu, & experientia didicimus, plerumque in causa esse solet, ut antiquis abrogatis legibus, aliæ denuo constituantur. Quare, etsi constitutiones in duabus Synodis Provincialibus Mexici celebratis, prima scilicet anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto. Secunda vero, millesimo quingentesimo sexagesimo etiam quinto sanctæ, ac laudabiliter æditæ sint, quibus potius insistere, quam alias iterum condere oporteret: ea tamen horum temporum conditio est, isque hujus Provinciæ status; ut nisi rerum opportunitati convenientiora decreta sancirentur, difficile incommodis occurrentibus remedium afferri possit. Ne igitur ex legum multitudine confusio generetur, decrevit hæc Synodus, ut ex antiquis decretis illa, quæ præsentium rerum statui conveniunt, simul cum denuo æditis uno volumine comprehendantur, quo facilius ea quisque intelligat, quæ pro suæ conditionis ratione facere tenetur.

§ II.

§ II.

Ut hujus Synodi Decreta observentur Personis omnibus præcipitur.

QUÆ quidem decreta solum deinceps auctoritatem, ac firmitatem habitura decernens eadem Synodus: omnes, & quascumque Personas hujus Provinciæ, cujuscumque status, gradus, ordinis, & qualitatis existant, monet, & hortatur, eisque in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipit, ut decreta prædicta, dum tamen nihil Sacris Canonibus, Summorum Pontificum constitutionibus, & Concilij Tridentini Decretis contrarium contineant, in omnibus, & per omnia juxta eorum seriem in posterum teneant, & observent, sub pœnis in eis contentis, & alijs contra rebelles pro eorum contumacia aggravandis. Revocat etiam præsentem Decreto omnes, & quascumque alias Provinciales Constitutiones, ante editas, quæ hujus Synodi decretis insertæ, renovatæ non fuerint, easque decernit irritas, & inanes. Itidem omnibus, & quibuscumque Ecclesiasticis Judicibus, ac Justitiæ Ministris mandat, ut per hæc decreta, omnia in illis contenta exequenda, causas definire, ac in eis sententias ferre, eisdemque decretis stare debeant sine contradictione cujusquam.

*Conc. Provinc.
de Quiroga ad.
2. c. 3. & ad. 3.
c. 50. & Limen.
3. ad. 2. c. 1. &
ad. 4. c. 24. &
25.
Cap. annis. cap.
decernimus 18.
disting.
Judicibusque
ut juxta illa ipsa
jus dicant.*

§ III.

Decretorum eorundem promulgatio, in Ecclesia Metropolitana facta, pro sufficienti ubique habeatur.

NE autem Persona aliqua Ecclesiastica, sive Secularis, ab horum Decretorum observatione, per ignorantiam se valeat excusare, sub prætextu

H

quod

deputatione Judicum cuiquam suffragentur ad hoc, ut coram Judice Ordinario in causis criminalibus, & mixtis non possit conveniri, & contra eum procedi, aut quominus in causis civilibus, si quæ ei jura ex cessione competierint, super illis libere valeat apud Judicem Ordinarium conveniri. In civilibus etiam causis, si ipse actor extiterit, aliquem ei apud suos Conservatores Judices in iudicium trahere minime liceat. Quod si in his causis, in quibus reus fuerit, contigerit, ut electus ab eo Conservator, ab actore suspectus esse dicatur; aut si quæ inter ipsos Judices Conservatorem, & Ordinarium controversia super competentia jurisdictionis orta fuerit, nequaquam in causa procedatur, donec per arbitros in forma juris electos, super suspitione, aut jurisdictionis competentia fuerit iudicatum. In causis etiam mercedum, aut miserabilium personarum, non obstantibus conservatorij litteris, coram Ordinario conveniri possit; nemo etiam similibus litterarum beneficio ultra quinquennium gaudere possit: familiaribus vero ejus, qui hujusmodi conservatorij litteris tueri solent, nihil illæ profint præterquam duobus dumtaxat, si tamen illi proprijs ejus sumptibus vixerint. Non liceat quoque Conservatorij Judicibus ullum habere Tribunal erectum, Universitates autem generales, ac Doctorum, seu Scholiarium Collegia, & regularia loca, nec non hospitalia, actum hospitalitatis servantia, & Universitatum, Collegiorum, locorum, & hospitalium hujusmodi Personæ, ad mentem ejusdem Sacri Concilij hoc decreto minime comprehensæ, sed exemptæ omnino sint, & esse intelligantur.

§. III.

§. III.

Nemini Apostolicæ dispensationes suffragentur, nisi sint ab Ordinario recognite.

STatuit etiam hæc Synodus autoritatem Concilij Tridentini secuta, ut dispensationes eæ, quæ gratiose, & sine commissione particulari a Summo Pontifice concedentur, suum non sortiantur effectum, nisi prius ab Ordinario, tanquam Apostolico legato summarie tantum, extrajudicialiter cognoscatur, expressas preces, subreptionis, vel obreptionis vitio non subjacere.

§. IV.

Idem servetur in commutationibus ultimarum voluntatum.

IN commutationibus ultimarum voluntatum, quæ non nisi ex justa, & necessaria causa fieri debent; Episcopi tanquam delegati Sedis Apostolicæ summarie, & extrajudicialiter cognoscant, nihil in precibus, tacita veritate, vel suggesta falsitate fuisse narratum, priusquam commutationes prædictæ executioni demandentur, ut est a Sancto Concilio Tridentino decretum.

TITULUS IV.

De ætate, & qualitate ordinandorum, & præficiendorum.

DE SCIENTIA AD SACROS ORDINES,
ET CURAM ANIMARUM NECESSARIA.

13

§. I.

§. I.

In Ordinibus conferendis maxima cautione Episcopi procedant.

De hoc tit. vide
Conc. 4. Milan.
ritul. qua perti-
nent ad Sacra-
mentum Ordinis
fol. 638. Latius
Conc. 5. Milan.
tit. de examinan-
di ratio. verb. ut
primo. fol. 759.
& tit. de initian-
dis Ordinis Sa-
cramento. f. 764.

1. ad Thimot. 5.
Conc. Trid. Sess.
23. c. 7. de Refor.

Conc. Limen. 3.
ad. 2. cap. 33.

Sess. 21. c. 2. &
Sess. 25. c. 4. & 5.

Non nisi proba-
tissimi, ac delecti
promoveantur.

SACERDOTALIS dignitas, & eorum, qui Al-
tari deferviunt, celsitudo non patitur, quem-
quam ad id muneris admitti, nisi prius ejus
merita probata fuerint, ac bene perspecta. Præsertim
cum illud grave damnum Ecclesiæ Catholicæ im-
portet, quod multi ad Sacros Ordines sine delectu
promoveantur, qui absque ullis meritis in tam subli-
mi gradu collocati, postea Clericali instituto inju-
riam irrogantes misere ceciderunt. Quapropter ve-
hementer exoptans hæc Synodus præterita damna
resarcire, ecclesiasticumque Ordinem, in pristinum
dignitatis, & splendoris locum restituere; quantum
potest, Episcopus hujus Provinciæ exhortatur, ne
contra Apostoli præceptum cito manus imponant,
sed cum omni diligentia, & animi contentione, or-
dinandorum qualitates examinent, & merita expend-
ant, neque eos, qui minus fuerint idonei, paucitatis
Ministrorum prætextu, ad Sacros Ordines suscipien-
dos ullatenus admittant; cum Divinus Cultus, ani-
marumque commodum, paucis digne, quam multis
indigne ministrantibus magis aurescat; quæ omnia,
ut melius dirigantur, decernit primum, ne ullus ad
majores, vel minores Ordines admittatur, nec ei, ut
admitti possit, licentia concedatur, nisi prius de eo,
periculo facto, his esse præditum qualitatibus consti-
terit, quæ ad illum Gradum, vel Ordinem ex Con-
cilij Tridentini decretis sunt requisitæ.

§. II.

§. II.

Nullus ad Clericalem tonsuram promoveatur, nisi juramen-
tus testetur velle se in Ecclesiastico statu permanere.

Verum ad speciem magis descendendo, præter
scientiam, & ætatem, quæ ex Concilij Triden-
tini decreto necessaria sunt: Nullus nisi prius, jura-
mento præstito de intentione permanendi in habitu
Clericali, admittatur, nec ad primam tonsuram pro-
moveatur. Illi vero ante quartum decimum annum
poterunt prima tonsura initiari, qui in Cathedrali
Ecclesia Clericali toga, & superpelliceo induti, per
duos saltem annos, Divino Cultui inservierunt, si prius
eorum Parentes, vel Tutores propositum sibi esse ju-
raverint in Ecclesiæ ministerio conservandi.

§. III.

Minoribus initiandi tantum Ecclesiasticum addiscant.

Nemo ad quatuor minores Ordines promovea-
tur, nisi quantum fieri poterit, Ecclesiastici
cantus rudimentis instructus.

§. IV.

Eundem probe sciant, & Breviarij recitationem ad
Subdiaconatum promovendi.

AD Subdiaconatum promovendi, in cantu Ecce-
sastico periti sint, & in recitando horarum Of-
ficio, juxta ordinem Breviarij editi ex Concilij Tri-
dentini decreto, exercitati.

§. V.

Similiter, & promovendi ad Diaconatum.

Diaconatum suscepturi, non in his solum; sed in
cæremonijs etiam illi Ordini competentibus,
examinentur.

K

§. VI.

Ses. 23. c. 4. us-
que ad cap. 16.
Conc. Mex. 1. c.
45. & Conc. Tar-
racon tit. de eta-
te, & qual. c.
prima tonsura,
fol. 16. Guadix
tit. 2. a consti-
t. 2. usque ad 48.
& Granat. dido
tit. de aetate, &
qualit. & Synod.
de Quiroga con-
stit. 26. & 27. &
Conc. 5. Milan.
ubi supra.

Gran. & 5. Mi-
lan. ubi supra. &
præcedendi.

Granat. & Mi-
lan. ubi supra.

Granat. & Mi-
lan. ubi supra.

§. VI.

Nec Presbyteri primam Missam celebrent, nisi a Magistro Cæremoniarum prius examinentur, & Sacramenti Pœnitentiæ formam scient.

Sess. 23. c. 14.
Infra lib. 3. tit.
15. §. 3.

QUI ex præscripto Concilij Tridentini idonei reperi, in Sacro Presbyteratus ordine fuerint constituti, primam Missam ne celebrent, nisi prius, ut in titulo de celebratione Missarum, & Divinorum Officiorum habetur, a cæremoniarum Magistro, examinati, & approbati, ab eodem celebrandi licentiam obtineant: formam præterea absolvendi a peccatis, & censuris scient; ut vero tanti celebratio Mysterij in suarum animarum salutem cedat, promotos ad Sacerdotium monet, & hortatur hæc Synodus: ut quantum sit illud Dominici corporis Sacrificium, toto corde, totaque mente contemplantes, ad illud celebrandum divinæ gratiæ auxilio se præparent, eaque animi puritate, ac sinceritate, quibus æquum est, Sanctissimumque Corporis, & Sanguinis Domini Sacrificium accedant, sicque Sanctuarium DEI ingrediantur, ut tanquam mediatores, inter Deum, & Populum pacem componant.

§. VII.

Ad Beneficia Curata promovendi, sint in Doctrina Morali probe instructi, & ad Evangelium exponendum apti.

Sacerdotes, quibus animarum cura committenda est, quantum Doctrina præstare debeant, vel ex eo facile intelligere licet, quod veluti Duces, Magistri, & Medici existant, qui subditos in cælum dirigant, sanam Doctrinam doceant, spiritualibus eorum

rum morbis medeantur. Quare nullus Curatum beneficium obtineat, nisi prius probatus, & examinatus, idoneusque repertus, in Sacramentorum, præsertim pœnitentiæ administratione versatus sit, & conscientiæ casibus bene instructus, ad formam ab hac Synodo dispositam, & una cum directorio Confessorum, & pœnitentium comprobata, quæ in omnibus, & per omnia observetur, & executioni mandetur. Aptus præterea sit, ad exponendum Sanctum Evangelium subditis, eo saltem modo, quo magis ad salutem necessaria edocere possint. Hinc enim fiet, ut subditi de suis Parochis bonam opinionem concipiant, eosque tanquam Patres spirituales confidenter adeant, ut quibus oportet ad salutem documentis instruantur.

DE VITA, FAMA, ET MORIBUS

ORDINANDORUM.

§. I.

Nullum Episcopi promoveant, nisi optime moratum, & lusui non assuetum.

QUIA vitæ integritas, & morum honestas in ijs, qui ad Ecclesiasticos Ordines promovendi sunt, litterarum scientiæ præferri debet, hæc Synodus decernit, & jubet, ne ullus Episcopus sibi subditos ad Ordines admittat, aut admitti concedat, nisi prius a fidedignis, & morum gravitate probatis testibus, tam Ecclesiasticis, quam Secularibus, cum quibus promovendus societatem

Optime loquitur Conc. 5. Milan. ubi supra cit. de inittand. Ordin. Sacramento. fol. 764.

Conc. Trident. Sess. 7. c. 10. Sess. 21. c. 2. Sess. 23. cap. 5. 7. 11. 13. & 14.

Mexic. 1. c. 44. Guad. tit. 2. consist. 48. & Milan. 1. tit. quæ ad Sacramentorum administra-

tionem pertinens, & 4. & 5. ubi sup. §. 1. & Grat. nat. de etate, & qual. v. 4. & Li. meus. 3. ad, 2. cap. 30.

In cap. inter dilectos de excess. prel. Conc. Trident. Sess. 22. c. 1. de Reform. & vide infra lib. 3. tit. 5. de vit. & honest. Clericorum §. 21. & 25.

inierit, vel alias fuerit conversatus, habito testimonio, quo possit constare ordinandum eo tempore, & per multos antea menses, quibus decet puritate, & honestate vixisse, Alexæ, aut alijs illicitis ludis prave assuetum non fuisse, aut esse, nec statutis a jure temporibus, peccatorum confessionem omisisse. Quod si secus contiterit, nullatenus promoveatur, donec vitæ, ac morum conversatione in melius commutata maculam deleat, ex ante acta vita susceptam. Difficile enim est eos in novo dignitatis gradu positos fieri meliores, qui vitijs, & sceleribus defædatis, non sine multorum scandalo, quibus eorum prave facta nota sunt; ad illum statum pervenerunt.

§ II.

Nullus criminis capitalis reus ad Sacros Ordines admittatur.

Mexic. 1. c. 47.

ECclesiastici Ordinis perturbatio inde sæpe secuta est, quod ijs aditus non sit ocellusus, qui caducarum rerum cupiditate ducti, pravis cogitationibus Sancta Ministeria concupiscunt: Quare nullus ad Sacros Ordines admittatur, qui commisso crimine pœna sanguinis puniendo, magis, ut pœnam sibi a seculari Iudice infligendam evadat, quam ut in Sacris Ordinibus proficiat, promoveri velit. Qui vero ob hanc cautelam Sacros Ordines susceperit, sit ipso facto suspensus, etsi de crimine contiterit, tamdiu in exilium relegatus sit, quamdiu Episcopo videbitur expedire.

§ III.

§ III.

Tum Indi, tum Mixti non nisi magno delectu ad Ordines admittantur; nullatenus autem infamia aliqua notati.

UT honor, & reverentia Clericali Ordini deferatur, Sacris est Canonibus constitutum, ut qui aliquos patiuntur naturales defectus, aut alios, qui tamen non imputentur ad culpam, minus decent Clericalem statum, non ordinentur, ne Sacris Ordinibus initiati contemnantur, eorumque Ministerium vituperetur. Propterea interdicit hæc Synodus, ne descendentes ab his, qui a Sanctæ Inquisitionis Officio damnati fuerint, in primo, & secundo gradu quo ad Patrem, quo ad Matrem vero in primo tantum, ad Sacros Ordines admittantur: quia vulgari infamia notati. De quorum natalibus tunc sufficiens erit inquisitio, cum ad Parentes, & Avos usque perventum fuerit, difficile enim esset propter antiquitatem ulterius progredi, indeque varia perjuriam, calumniæ, & inimicitiam orirentur. Inde etiam, nec Mixti, tam ab Indis, quam a Mauris, nec non ab illis, qui ex altero parente Ætiopie nascuntur, descendentes in primo gradu, ad Ordines sine magno delectu admittantur.

DE TITULO BENEFICIJ, AUT PATRIMONIJ.

§ I.

Nullus Clericus Secularis ad Ordines admittatur, nisi beneficium habeat.

CUM non deceat eos, qui Divino Ministerio addicti sunt, cum Ordinis dedecore mendicare, aut sordidam aliquam artem ad victum exer-

L

exerc.

Quod tit. 22. Const. 47. 48. & 49. & Provinc. de Quiroga ad. 3. cap. 34.

Conc. Milan. 5. fol. 766. verba At vero hac in primis.

32 *Lib. I. Tit. IV. de etate, & qualitate*
 exercere, Concilij Tridentini autoritate innixa hæc Synodus statuit, ne ullus Clericus Secularis ad Sacros Ordines promoveatur, nisi prius Episcopo legitime constet, eum beneficium, quod sibi ad victum honeste sufficiat, pacifice possidere. Patrimonium vero, vel pensionem obtinentes ordinari non possint, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, prius quoque perspecto, Patrimonium illud, vel pensionem vere ab eis obtineri, taliaque esse, quæ eis ad vitam sustentandam satis sint. Perpendens tamen hæc Synodus, quanta in hac Provincia sit necessitas Ministrorum, maternam indigenarum linguam callentium, decernit, ut qui linguam aliquam Indorum noverint, ad Sacros Ordines promoveantur, etiamsi beneficium, Patrimonium, vel pensio ab eis obtenta talia non sint, quæ congrue victum suppeditare possint. His enim, quominus ordinentur, periculum mendicandi verissimile est non obitare, quia si moribus, scientiæ, & ætati requisitis, linguæ quoque Indorum usum adjungant, Indisque Sacramenta, & alia spiritualia ministeria præstare possint, inde, quæ sibi ad victum sufficiant, cum decore Ecclesiastici ordinis comparabunt.

Quid de his qui patrimonium habent?

Conc. Limens. 3. ad. 2. cap. 2.

Quid de his qui Indorum callent Idiomaticè?

Ex 12. in cap. penult. de Simonia loquitur Provin. de Quiroga, art. 2. c. 32. & Limens. 3. ad. 2. cap. 30.

§. II.

Per fraudem ad beneficium promoti, suspendantur.

Occurrere volens hæc Synodus artibus, & fallacijs, quibus aliqui nullum beneficium, aut Patrimonium vere obtinentes, sed falsos beneficiorum titulos, fraudulentasque facultatum donationes cum pacto tacito, vel expresso, de non recipiendo, vel resti-

restituendo confingentes, ordinari solent; statuit, ac decernit, ut si quis fraude, dolove ad Sacros Ordines fuerit promotus, a susceptis Ordinibus sit ipso facto suspensus, & pro tanto scelere arbitrio Ordinarij puniatur. *de restit. m. 11. §. III.*

Cum patrimonio promoti, Ecclesijs adscribantur, eisque teneantur inservire.

Juxta Concilij Tridentini decretum, illi tantum Patrimonium, vel pensionem obtinentes ordinari possunt, quos Episcopus assumpserit pro commoditate alicujus Ecclesiæ, cui adscripti esse debent, ad munera Ecclesiastica obeunda, neque eam sine Ordinarij licentia deserere possunt; verum quia multi ad titulum Patrimonij, vel pensionis promoti, facile deinde Ecclesiæ, cui adscripti sunt, relinquunt; jubetur, ut Ecclesiæ deputatio in titulis Ordinum scripta inseratur, Visitatores quoque inquirent, an prædicti, quæ præstare tenentur, muneribus functi fuerint, quod si contra se gessisse compererint, ad præscriptum Concilij Tridentini, ab ordinum executione suspendantur, cujus suspensionis tempus Ordinarij arbitrio relinquatur.

Provin. de Quiroga, art. 3. c. 33. & vide infra lib. 3. tit. 15. de celeb. Missar. §. 14.

Sess. 23. cap. 18.

DE MODO CONFERENDI ORDINES; ET LITTERAS DIMISSORIAS,

§. I.

Ab alieno Episcopo nullus promoveatur, nisi de licentia, & cum testimonio proprii Ordinarij.

IN conferendis Ordinibus, ea prorsus ratio servari jubetur, quam amplexa est universalis Tridentina Synodus, juxta quam decernitur, ut

Sess. 23. cap. 8.

L 2 Epif-

34 *Lib. I. Tit. IV. de etate, & qualitate*
Episcopi per se ipsos Ordines conferant, si vero
ægritudine fuerint impediti, subditos suos non aliter,
quam jam probatos, & examinatos, ad alium Epi-
scopum dimittant. Nullus autem nisi a proprio Epi-
scopo ordinetur, quod si ob legitimam causam ab alio
Episcopo promoveri quis petat, nullatenus ei per-
mittatur, nisi ejus probitas, ac mores Ordinarij sui
testimonio commendentur, sub pœnis in Concilio
Tridentino statutis. Facultates de promovendo a quo-
cumque minime suffragentur, nisi habentibus legitimi-
am causam, ob quam a proprijs Episcopis ordinari
non possint in litteris exprimendam, ut est ab eodem
Concilio dispositum.

*Conc. 5. Milan.
fol. 765. verbo
quod Provincia-
li.*

Sess. 23. cap. 8.

Sess. 7. cap. 11.

§. II.

*Exteri quando poterunt, & quomodo ad Ordines
promoveri?*

*Limens. 3. ad. 2.
e. 30. verbo quia
vero.*

AD abolendam pravam consuetudinem contra de-
creta hujusmodi, in hanc Provinciam introdu-
ctam, qua multi alienigenæ, ab alio, quam a proprio
Episcopo, & absque ejus consensu, & approbatione
ad titulum, quem vocant, domiellij, sive jurati, or-
dinari consueverunt, præstito solum juramento, sibi
esse in animo, in ea Diœcesi, ubi promoti fuerint,
permanere, interdicit hæc Synodus, ne quisquam ad
titulum hujusmodi ordinetur, aut ordinari permitta-
tur, nisi per tantum tempus in ea Diœcesi vicam du-
xerit, ex quo probabile sit, velle se ibi permanere.
Quod si aliqui contra hoc decretum fuerint promo-
ti, ipso facto ab executione susceptorum ordinum
suspendantur, & cujuscumque beneficij, seu admi-
nistrations Indorum sint incapaces per triennium.

Qui

ordinandorum, & præsciendorum.

35

Qui vero in una Diœcesi ordinari cœperint, in alia,
quamvis ibi per tres annos fuerint commorati, reli-
quos Ordines non suscipiant, nisi a proprio Praelato
cum litteris dimittantur, & unusquisque proprium
Pastorem agnoscat, & Hierarchiæ Ecclesiasticæ, or-
dine minime perturbato, quod est Sanctorum Cano-
num, & Sacrosancti Concilij Tridentini decretis de
hac re sancitum, inviolabiliter observetur. Litteræ
item dimissoriæ ad unum tantum ordinem susci-
piendum concedantur, ut quam in munere suscepti
ordinis exequendo diligentiam ordinatus præstiterit,
Episcopus intelligat. Interstitia vero temporum a Con-
cilio Tridentino præfixa observentur, nisi in illis pro
necessitate, vel utilitate Ecclesiæ suæ visum fuerit
Episcopo dispensare. Absentibus vero sine prævio
examine, coram Episcopo, vel ejus Examinatoribus,
litteræ dimissoriæ non dentur.

*Sess. 23. cap. 11.
& 13.*

*Temporum In-
terstitia in Or-
dinibus confer-
dis observentur.*

§. III.

*Regulares non, nisi prius examinati, ad Ordines
admittantur.*

REgulares juxta Concilij Tridentini decretum,
nec ante ætatem omnibus a jure præscriptam,
nec sine diligenti Episcopi examine ordinentur, nec
eis duo Sacri Ordines eodem die conferantur, qui-
buscumque privilegij; quo ad hoc pœnitus exclusis.

*Sess. 23. c. 12.
& 13. & Proo.
de Quiroga, ad.
3. c. 47. & est
declaratio Car-
din. in didis lo-
cis, Conc. Trid.*

DE EXAMINE ORDINIBUS PRÆMITTENDO.

§. I.

Episcopi in Diœcesana Synodo Examinatores eligant.

UT ordinandorum, & eorum, quibus anima-
rum cura credenda est, quibus polleant me-
ri-

M

ri-

ritis, quamve ad spiritualia munera obeunda idonei sint, facilius Episcopis notum fiat, præcipit hæc Synodus Mexicanæ Provinciæ Episcopis, ut in Synodo Diœcesana, quæ primo quoque tempore celebrabitur, tres saltem eligant, & deputent Examinatores, qui una cum Episcopo, vel ejus Vicario, si Episcopus fuerit impeditus, de scientia ordinandorum periculum faciant, ante Synodum autem habitam, per suos Episcopi id etiam præsentent. Examinatores vero deputati, in suo munere obeundo, hanc a Synodo præscriptam formam observent.

§. II.

Juramentum ab Examinatoribus præstandum.

Examinatores in Synodo Diœcesana constituti, jurejurando se obstringant de fidelitate servanda in suo suscepto munere, de vere, & sincere manifestanda eorum comperta scientia, de quibus ipsi experimentum sumpserint, amore, odio, aliove omni humano affectu posthabitis. Examinis vero causa, nihil quidquam pecuniæ, præmij, alicujusve doni, aut quid simile accipiant.

§. III.

Examinandus Episcopo denuntietur, qui aliquid Examinatoribus donaverit, aut etiam promiserit.

Si examinandorum quisquam per se, vel interpositam Personam dona, favoresve Examinatori promiserit, Episcopo statim denuntietur, & eundem ad Ordines pro illa vice inhabilem decernat.

§. IV.

Conc. Sef. 24. c. 18. Vers. licetis etiam.

Conc. Tolet. ad. 2. c. 24. Provin. d. Quiroga. ad. 3. a. c. 22. usque ad 26. Limesf. 3. ad. 4. c. 17. & Conc. Milan. 5. tit. de examinandi ratione a fol. 757.

Conc. Limesf. 3. ad. 2. c. 32. & Milanens. 5. ubi supra §. præced.

§. IV.

Ne Examinatores quid interrogaturi sint, antea revelent, neque intersint examini cognatorum suorum.

EA, de quibus subituri examen interrogandi sunt, per se, vel per alios directe, aut indirecte, ne revelent: si quis eorum, qui examinandi sunt, consanguineus, affinis, familiaris, familiæve adjunctus alicujus Examinatoris fuerit, Examinator ille ne præsens quidem adsit, sed id Episcopo notum faciat, ut alius in ejus locum vocetur.

§. V.

Suam sententiam nemini revelent.

NE sententiam, quam in approbando, vel reprobando dicturi sunt, ulli manifestent, sub poenâ Excommunicationis majoris ipso jure.

§. VI.

Tituli præcedentiam Ordinum exhibeantur, ante quam quis ad Ordines subsequentes admittatur.

NE quemquam ad examen subeundum admittant, nisi prius suscepti Ordinis titulum ab Episcopo, & Notario subscriptum, sigillatumque exhibuerit.

§. VII.

Hactenus dicta Examinatores præsent in concursibus ad beneficia.

QUÆ omnia, sub eisdem juramento, & censura, tunc quoque servare teneantur, cum de Episcopi mandato, aliquos ad beneficia obtinenda examinare contigerit.

M 2

TI-

TITULUS V.

De Sacramentorum Ecclesiæ Administratione.

§. I.

Nihil pro Sacramentorum administratione exigatur, nisi juxta taxam ab Episcopo præscriptam.

Cap. ad Apostolicam e. non satis de Simonia. Mexic. 1. c. 23. & 2. c. 2. Guad. tit. 2. const. 3. & 22. & const. 14. 15. 16. Milan. 1. verbo cum Sacramenta. & Synod. de Quiroga const. 35. & Provinc. ejusdem Quiroga ad. 3. c. 27. & Compos. ad. 7. c. 10. & Limesf. 3. ad. 2. cap. 38. Conducit materia 1x. in capit. abolenda de sepulturis.

Sacrofanctæ Ecclesiæ Sacramenta, quæ non inventa ab hominibus, sed a Christo Domino instituta sunt, & ad nostram salutem divinitus concessa, ut digne, & salubriter administrantur, & a percipientibus summo in honore, & veneratione habeantur, maxime oportet eorum Ministros, illud de se omnibus, præsertim Indis, qui rudes sunt, & minus intelligentia valent, præbere testimonium, ut non ob aliquod temporale lucrum, sed tantum ad salutem animarum Sacramenta conferri, omnes intelligant. Præcipit igitur hæc Synodus, ne ullus Clericus pacto, contractu, hortatu, aut conventionem per se, aut per alium, directe, vel indirecte pro Sacramentorum Administratione sibi temporale quidquam dari procuraret; si qui vero secus fecerint, ultra penas à jure in Simoniacos decretas, si semel id commisserint, poenam quinquaginta pondo incurrant, quorum partes duæ Ecclesiæ, ubi fuerit delictum perpetratum, distribuantur, tertia vero accusatori: Si autem bis in hoc crimen inciderint, a Sacerdotali officio per annum suspendantur: Si ter, a tota Provincia per triennium exules sint; non tamen hoc Decreto prohibetur, ne mercedem in singulis Episcopatibus ab Episcopo constitutam, percipiant.

§. II.

Rituale Mexicanum ab omnibus observetur, donec Rituale Romanum publicetur.

Verum, ut illud, quod ex conformi Sacrarum cæremoniarum usu in Culu Divino provenit, decorum servetur, & ea evitentur incommoda, quæ ex varietate hujusmodi oriuntur, Curati omnes hujus Provinciæ, tam Seculares, quam Regulares, in Sacramentis administrandis, præscriptam in Rituali Mexicano formam teneant, quousque a Sede Apostolica Rituale ad usum universalis Ecclesiæ evulgatur. Si qui vero aliter Sacramenta administraverint, tanquam perturbatores Ecclesiastici Ordinis punientur.

Mexic. 1. c. 67. & Limesf. 3. ad. 2. c. 37. & Conc. 4. Tolet. c. 26. ubi Loaysa fol. 370 verbo libellum. Conc. Milan. 5. fol. 716. verbo illud in primis, & Conc. Prev. Bonon. Cardin. Palluotii. 4. part.

TITULUS VI.

De Sacra Unctione.

§. I.

Nihil pecuniæ, aut similis rei in Sacramenti Confirmationis administratione ab Episcopis exigatur.

VOLENS hæc Synodus, ijs incommodis, quæ in conferendo Indis Confirmationis Sacramento & fuerunt, & esse possunt, opportunum remedium afferre: statuit, ac præcipit, ne quidquam pecuniæ, argenti, alicujusve rei similis, dum Episcopi Sacrum Chrisma ministrant, ab Indis, vel ab alijs ulli petant, ut ad id offerendum esse inducant, immopitius pro gravitate, & autoritate Episcopalis dignitatis, Candelas, & vittas, quas suscepturi

Limesf. 3. ad.

Sacramentum Confirmationis deferre solent, indigentibus in elæmofinam Episcopi conferant.

§. II.

Vitta confirmatorum comburantur.

Peracto vero Confirmationis ministerio, vitæ omnes ad usum ejus adhibitæ comburantur, ne postea prophanis usibus deserviant.

§. III.

Patrini duo generales in singulis oppidis assignentur.

SED quoniam propter Indorum ignorantiam facile evenire potest, ut nulla habita ratione cognationis inter susceptorum, & confirmatorum, illiusque Patrem, & Matrem contractæ, hi in gradibus prohibitis Matrimonio se conjungant: Huic malo Episcopi occurrentes in singulis Indorum oppidis duos susceptores deputent, qui vel sine suspicione contrahendi Matrimonium sint, vel spiritualis cognationis rationes optime noverint, idque observetur donec Episcopis hujusmodi deputatio, Indis peritiõibus factis, non amplius necessaria visa fuerit.

§. IV.

Indis Unctio extrema ministretur.

Parochi item tam Seculares, quam Regulares, Indis, & servis ægrotis in mortis periculo constitutis, Sacramentum Extremæ-unctionis ministrant, quod cum sit a Christo Domino ad communem omnium salutem, sine delectu Personarum institutum, omnibus Fidelibus in articulo mortis devote petentibus tribuendum est. Parochi vero muneri suo satisfi-

fa-

Limenf. 3. ad. 2. c. 9.

Conc. Trid. Sess. 14. c. 9. de Extrem. unct. Mex. 1. c. 64. Guad. tit. 2. const. 41. Limenf. 3. ad. 2. cap. 28.

Conc. Trid. in Doctrina de Sacramentis Extrem. unction. cap. 1. 2. & 3.

facere minime possunt, si medicinam animæ, & corpori tam salutarem suis subditis denegaverint.

§. V.

Ad eam recipiendam laici ne a suis domibus extrahantur, aut ad Ecclesiam deferantur.

QUIA vero graviter ægrotantes, Extremæ-unctionis suscipiendæ causa, ad Ecclesias, seu Monasteria deducere tutum non est, ne externus impulsus, aut mortem illis conciliet, aut saltem acceleret, miseræ genti, & omnium rerum inopi, consilere volens hæc Synodus, in virtute Sanctæ Obedientiæ Curatis omnibus Secularibus, & Regularibus præcipit, ne Indos, aut servos ægrotos, hujus rei causa, ad Ecclesias, vel Monasteria, ullatenus ferri permittant. Immo Curati ipsi officij sui, & charitatis, qua erga proximos esse debent memores, ad unguendum infirmos, eorum adeant domos, quas prius decenti ornatu paratas esse curabunt. Si vero contra hoc decretum fecerint, probabili irregularitatis periculo se exponi intelligant, & quam sint, de morte proximo ob eorum inhumanitatem secuta, rationem Deo reddiduri, animadvertant.

§. VI.

Huic rei sedulo invigilent Episcopi.

Episcopi vero tantum scelus acerrime vindicari studeant, ut tam immanis, & barbara consuetudo, & non solum ab Ecclesiastico, & Religioso homine, sed ab homine prorsus aliena, radicitus extirpetur, funditusque tollatur.

N 2

§. VII.

§. VII.

Ætas pro ejusdem susceptione.

Gran. tit. de Sacra Unct. n. 3. & 4. Milan. 4. tit. que pertinent ad Extrem. Unctionem verbo Parochus, & 5. tit. que pertinent ad Sacram. Extrema-unctionis.

DE ætate ad hoc Sacramentum suscipiendum ea regula sit, ut quibus per ætatem licet Eucharistiam sumere, eisdem etiam liceat Sancto infirmorum Oleo inungi.

§. VIII.

Extrema-unctio tempestive a domesticis petatur.

JI tamen, qui ægrorum curam habent, admonentur, ut opportuno tempore, a Parocho deferri Extremam-unctionem procurent, sicque infirmus, dum integris est sensibus, ungatur, ut vim Sacramenti corpori, & animæ salutarem, dum compos sui est, intelligere valeat.

§. IX.

Quid observandum in novi Chrismatism ad Præbiam singulas deportatione.

Gran. tit. de Sacra Unct. ad. 1. & Syn. de Quiroga, conf. 24. & 25.

AD Sacrorum Canonum observationem, & ne in Ecclesijs Sanctum Chrisma, Cathæcumenorum, & infirmorum Oleum unquam desit, jubet hæc Synodus, ut in singulis annis infra quindecim dies, a feria quinta in Cœna Domini, quo die hæc, verterente anno, consecrantur, immediate numerandos, Vicarij omnes, & singuli hujus Provinciæ per se, vel per Clericos Sacro Ordine initiatos, ad Civitatem, ubi est Sedes Episcopalis, convenient, & quod in Sacristia cujuslibet Cathedralis Ecclesiæ distribuitur Sanctum Chrisma, & Oleum, quantum omnibus districtus sui Parochis sufficiat, inde afferant. Nemo autem infra præfixum tempus id facere omittat, sub

pœna pondo quinquaginta. Curati autem reliqui, eum locum, ubi Vicarius residet, adeant, vel eo Clericos in Sacro Ordine constitutos mittant, ut Sanctum Chrisma, & Oleum in suas Parochias inde reportent, sub pœna pondo octo, fabricæ applicandorum. Is autem, qui vel in Cathedrali, vel in oppido, ubi Vicarius residet, Chrisma, & Oleum distribuit, nihil quidquam pro his distribuendis accipiat, librumque secum habeat, ubi cum die, mense, & anno nomina eorum inscribat, qui ab eo Chrisma, & Oleum sumpserunt, sub pœna duorum pondo, ad usum fabricæ Ecclesiæ.

§. X.

Vetus Oleum comburatur, & ne deinceps adhibeatur.

Curatis quoque omnibus præcipitur, ut Chrisma, & Oleum hujusmodi frequenter renovare studeant, eamque in renovando formam servant, ut minor semper Olei quantitas addatur, quam reliquum fuerat; si vero aliquid Chrismatism, vel Olei anni proxime præteriti, cum novum defertur, super fuerit, illud comburatur, vel in fontem Baptismalem spargatur, a die vero feriæ quintæ in Cœna Domini imposterum, antiqui Chrismatism, & Olei Cathæcumenorum usus cesset, sub pœnis a jure decretis, nec Sabbato etiam majoris hebdomadæ ad fontes antiquum Oleum adhibeatur, sed novum spectetur. Conceditur autem, ut si quis mortis periculo laboraverit, Oleo infirmorum præteriti anni inungatur, novi Olei copia adhuc non habita; cujus rei causa, a feria in Cœna Domini infirmorum Oleum asservari poterit, quo usque novum pervenerit, & deinde consumi.

Gran. tit. de Sacra Unctio. n. 1. 2. & 3. & Milan. 4. 2. p. conf. verb. Parochus.

§. XI.

Locus decens pro Sacrorum Oleorum custodia deputetur.

AD Custodiam vero Sancti Chriftmatis, & Olei, locus claufus cum decenti ornatu deputetur, cujus clavem Parochus habeat, nec cuiquam tradat, nisi alicui Sacerdoti cum opus fuerit. Quo loco Rituale etiam ministrandorum Sacramentorum formam præscribens affervabitur.

Menic. 1. c. 33.

TITULUS VII.

De Clericis Peregrinis.

§. I.

Episcopis, Vicarijs, Parochis, & Regularium Superioribus præcipitur, ne externos ad Missam celebrandam admittant, nisi sui Episcopi litteras ostendant.

SUMMIS a Deo precibus efflagitare Episcopi deberent, ut eos in messem suam operarios mitteret, qui divinæ voluntati conformes, salutem animarum starent, non quæ sua sunt quærentes, sed quæ Jesu-Christi. Verum quod est omnium lachrimarum fonte plangendum, Sacerdotes aliqui, non pietatis zelo, sed æstu quodam avaritiæ flagrantes, incertis sedibus vagantur, & ovibus sibi commissis derelictis, eo avidè confugiunt, ubi majus stipendium temporalis lucri proponitur. Cui tam gravi malo Tridentinum Concilium occurrere volens, præcipit, ne ullus Clericus Peregrinus, sine commendatitijs sui Ordinarij litteris (quas tamen sine justa causa Ordinarius non deneget) ab ullo Episcopo

Sess. 23. c. 16. & Sess. 22. in Decreto de observandis, & evitandis in celebratione Missarum.

po ad divina celebranda, & Sacramenta administranda recipiatur, quod tam Sanctum Concilij Decretum hæc Synodus inviolabiliter observari vult, sub pœna suspensionis arbitrio Ordinarij. Interdicit quoque, ne ullus Vicarius, seu Judex Ecclesiasticus Clericis hujusmodi celebrandi licentiam concedat, nisi eorum facultates, & litteræ dimissoriae diligenter prius examinatae comprobentur. Idemque injungit superioribus ordinum in suis domibus, aut Monasterijs. Item jubetur, ut si qui Clerici ex Hispania, aut alijs remotis Provincijs, in has Indiarum partes migraverint, mulieres secum matrum, sororum, & consanguinitate propinquarum nomine deferentes, nisi id ita esse legitime constiterit, a mulieribus hujusmodi separentur, si vero separati non paruerint, tanquam concubinarij publice puniantur.

Mex. 1. c. 45. & Guadix tit. 2. const. 54. Mil. 1. ti. quæ pertinent ad celebrationem Missæ, verb. Clericis, & Granat. tit. de Cleric. Peregr. Syn. de Quiroga const. 57. Limesi. 3. ad 3. cap. 9.

Mexic. 1. c. 57.

TITULUS VIII.

De Officio Judicis Ordinarij, & Vicarij.

§. I.

Ad Episcopi Vicarios admonitio.

UT Episcopi Populum a Deo sibi commissum, quibus opus est prudentia, & sollicitudine, gubernent, ac moderentur, atque ut facilius orationi vacent, Doctrina pascant gregem, & saluti consulant animarum, Vicariorum opere indigent, quos in partem sollicitudinis, præsertim earum rerum, quæ fori Judicialis sunt, sibi asciscant. Quam obrè Vicarios hujusmodi hæc Synodus vehementer hortatur, ut quam sit eorum industria ad Populi Christiani

Granat. tit. de Offic. Judic. Ordin. Guadix tit. 8. const. 11. 12. 13. & 14. Milani. 4. 3. part. tit. de foro Episcop. & 5. tit. de Episc. & Episcopali jure.